

oplysninger om, hvilke problemer for de handicappede vi skal være opmærksom på, hvilke problemer der er i forbindelse med ligebehandling af de handicappede, oplysninger, der bliver videregivet til Det centrale Handicapråd, og hvor denne indsamling af oplysninger bliver en del af grundlaget for redegørelsen til Folketinget om handicappedes vilkår.

Men nogle af de ting, der har stået på de handicappedes ønskeseddel, er der allerede taget skridt til. Det gælder ting som f.eks. videncentre, ledsagerordninger og forbedrede boligforhold, og jeg synes, vi nu er godt i gang med at føre nogle af disse initiativer ud i livet.

Når det drejer sig om de ældres vilkår, er der også stor opmærksomhed, ikke blot i den enkelte kommune. Jeg har en oplevelse af, at det er et område, der bliver opprioriteret år for år ude i kommunerne; men der er også i Kommunernes Landsforening stor opmærksomhed om behovet for en samlet indsats på ældreområdet.

Men vi må også konstatere, at vi ikke har noget klart overblik over, hvad det samlede behov på ældreområdet er, når vi ser på landet som helhed. Der er faktisk aldrig lavet en undersøgelse i Danmark, hvor vi spørger de ældre selv, hvor vi danner os et billede af, hvad det er, de ældre egentlig ønsker sig, hvis de selv kunne beslutte, på hvilken måde de ville bo, hvilken boligform de gerne ville have. Denne undersøgelse er blevet sat i gang, og resultatet kommer til næste år. Når vi så har et overblik over de ældres egne ønsker til ældrepolitikken, vil det blive sammenholdt med en kortlægning, der sideløbende bliver gennemført, af kommunernes udbygningsplaner, således at vi kan danne os et overblik over, hvilken forskel der er mellem de udbygningsplaner, kommunerne rent faktisk har, og de ønsker, de ældre selv har til ældrepolitikken.

Jeg tror, vi alle sammen er enige om, at noget af det, der bliver allermest behov for i de kommende år, er en fortsat forstærket indsats for de svageste ældre, de ældre, der især har behov for pleje i hjemmet, de ældre, der har brug for at komme på plejehjem, og ikke mindst de ældre, der er senildemente.

Det er min og hele regeringens opfattelse, at vi har taget en række initiativer, der har forbedret indsatsen for de ældre – initiativer, der først nu er i gang med at virke, i form af bedre hjemmehjælp, flere ældreboliger og flere plejehjem. Men alt tyder på, at indsatsen er voksende, og vi er samtidig i gang med overvejelser om – hvis

det ikke er tilstrækkeligt – hvordan vi kommer videre med de nye initiativer, som jeg har redegjort for her.

Formanden:

Hr. Jørn Pedersen . . .

Jeg bliver gjort opmærksom på, at det først er ordføreren for forespørgerne en gang til.

Undskyld, hr. Jørn Pedersen.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg troede også, det først var i morgen, vi skulle dispensere fra forretningsordenen – det har jeg så fundet ud af at det også er.

Jeg kunne først undre mig over, hvorfor regeringen har valgt at lade socialministeren svare på samtlige ministres vegne. Det har regeringen selvfølgelig ret til at vælge, og det er sandelig heller ikke, fordi jeg normalt er utilfreds med socialministerens indsats. Det tror jeg socialministeren godt ved. Men socialministeren har jo ikke mulighed for at have speciel indsigt i de områder, som drejer sig om andre ministres ressort, og jeg havde forventet, at vi havde fået nogle meget mere konkrete udmeldinger både fra sundhedsministeren og fra boligministeren.

Jeg noterede mig, at det, ministeren sagde – bortset fra bemærkninger om boligområdet og sundhedsområdet – i og for sig godt kunne have været genbrug og taget fra den tale, regeringen holdt sidste gang. Der er ikke meget nyt at tilføje. Der er en masse fine ord, en masse pæne formuleringer, en masse gode hensigtserklæringer.

Men faktum er, at vi står her i Folketinget fire år efter, at vi lavede en fælles dagsorden den 25. april 1991. Og så kan det ikke hjælpe noget, at ministeren kommer med, at der er sket noget, og at den verden, som jeg optegner, ikke er den verden, som ministeren kender. For jeg ved nemlig, at ministeren er gået ud i den virkelige verden og har set problemerne. Ministeren har gjort sig den ulejlighed at gå ud og se, hvordan forholdene er, og jeg ville da nødigt komme dertil, at jeg skulle sige til ministeren, at ministeren taler mod bedre vidende.

Jeg tror, at den virkelighed, jeg optegner, faktisk er den, som de fleste ældre og handicappede oplever i deres hverdag. Og jeg synes ikke, det er tilfredsstillende, at man siger: Jamen der er bygget nogle flere ældreboliger, det er blevet billigere for kommunerne. Det er rigtigt, og det